

Indenrigsministeriet havde indhøentet en Række Oplysninger om Vitaminreklame-Lovens Virkninger. Det fremgik heraf, at Loven har bevirket, at vildledende eller urigtige Reklamer angaaende Vitaminindhold i Levnedsmidler, Præparater el. lign. nu saa godt som ikke forekommer mere, og at Reklameringen om Vitaminindhold er blevet mere oplysende over for Publikum end tidligere. Alt i alt synes Loven at have virket efter sin Hensigt, og der var efter Indenrigsministeriets Opfattelse ikke Anledning til at foretage Ændringer paa nærværende Tidspunkt.

Lovforslaget gennemførtes med enstemmig Tilslutning i begge Ting.

47. Lov om Ferie med Løn. (Socialminister *Ludvig Christensen*). [A. Sp. 3713. — C. Sp. 1181 og 1493].

Fremsat i *Folketinget* $\frac{3}{2}$ (F. Sp. 2875). 1. Beh. $\frac{23}{2}$, og $\frac{25}{2}$ (F. Sp. 3352 og 3501). Henvist til Udvalg paa 15 Medlemmer (Einer-Jensen, H. C. Hansen, Leonhard Hansen, Chr. Jensen [Formand], Levinson, Gustav Pedersen, Strøm, Nøhr, Rager [Sekretær], Kjær, Knud Kristensen, Søren P. Larsen, Skjerbæk, Boeck-Hansen og Victor Larsen). Betænkning (B. Sp. 1873) afgivet $\frac{31}{3}$. (Ordfører: Einer-Jensen). 2. Beh. $\frac{5}{4}$ (F. Sp. 4837). 3. Beh. $\frac{6}{4}$ (F. Sp. 4870). *Oversendt til Landstinget*. 1. Beh. $\frac{7}{4}$ (L. Sp. 1123). 2. Beh. $\frac{9}{4}$ (L. Sp. 1225). 3. Beh. $\frac{13}{4}$ (L. Sp. 1374). *Loven stadfæstet 13. April 1938.* (Lov-Tid. Nr. 170).

En *lovhjemlet Ret til Ferie* har her i Landet hidtil kun været gældende paa begrænsede Omraader, nemlig i Hovedsagen for Statstjenestemænd (jfr. Tjenestemandsløven af 31. Marts 1931 § 13), Lærere i Folkeskolen, Medhjælpere, der omfattes af Loven af 6. Maj 1921 om Retsforholdet mellem Husbond og Medhjælpere, samt Lærlinge og andre unge Mennesker, med Hensyn til hvilke Loven af 7. Maj 1937 om Læringsforholdet kommer til Anvendelse. Derudover er der i en Række kommunale Vedtægter og Regulatorer optaget Feriebestemmelser for kommunale Tjenestemænd i Lighed med de for Statstjenestemænd gældende Regler. I øvrigt har Ferieretten, hvor en saadan overhovedet bestod, enten hvilet paa ensidig Bestemmelse fra den paagældende Virksomheds Side, Sædvane eller Overenskomst. Det sidste var ifølge en af Statistisk Departement pr. 1. August 1936 foretagne Opgørelse Tilfældet med ca. 215 000 organiserede